

दा० रा०

॥ ३२ ॥

॥ ३॥ ४॥ आवाहय मत्समीपं प्रापय ॥ ५॥ तत इत्यादिव्याख्यातप्रायं ॥ ६॥ ७॥ ८॥ पुत्रार्थं हयमेधेन कर्मणा तदाख्येन कर्मणा ॥ ९॥ अनुष्ठानारंभाय च पुनरुपन्यासः ऋषिपुत्रो

तयेति च सराजानमुवाच वसुधाधिपं ॥ संभाराः संभ्रियंतां ते नुरगश्च विमुच्यतां ॥ ३ ॥ सरध्वाश्चोत्तरेतीरे यज्ञभूमिर्विधीयतां ॥ ततो
ब्रवीन् नृपो वाक्यं ब्राह्मणान्वेदपारगान् ॥ ४ ॥ सुमंत्रावाहय क्षिप्रमृत्विजो ब्रह्मवादिनः ॥ सुयज्ञं वामदेवं च जात्रालिमथ काश्यपं ॥ ५ ॥
पुरोहितं वसिष्ठं च ये चान्ये द्विजसत्तमाः ॥ ततः सुमंत्रस्त्वरितंगत्वा त्वरितविक्रमः ॥ ६ ॥ समानयत्सतान्सर्वान्समस्तान्वेदपारगान् ॥ ता
नृजयित्वा धर्मात्मा राजा दशरथस्तदा ॥ ७ ॥ धर्मार्थसहितं युक्तं श्लक्ष्णं वचनमब्रवीत् ॥ मम तातप्यमानस्य पुत्रार्थं नास्ति वै सुखं ॥ ८ ॥
पुत्रार्थं हयमेधेन यक्ष्यामीति मतिर्मम ॥ तदहं यष्टुमिच्छामि हयमेधेन कर्मणा ॥ ९ ॥ ऋषिपुत्रप्रभावेन कामान् प्राप्स्यामि चाप्यहं ॥ त
तः साध्वितितद्वाक्यं ब्राह्मणाः प्रत्यपूजयन् ॥ १० ॥ वसिष्ठप्रमुखाः सर्वे पार्थिवस्य मुखाच्च्युतं ॥ ऋष्यशृंगपुरोगाश्च प्रत्यूचुर्नृपतिस्तदा
॥ ११ ॥ संभाराः संभ्रियंतां ते नुरगश्च विमुच्यतां ॥ सरध्वाश्चोत्तरेतीरे यज्ञभूमिर्विधीयतां ॥ १२ ॥ सर्वथा प्राप्स्यसे पुत्रांश्च तुरोऽमितविक्र
मान् ॥ यस्य ते धार्मिकी बुद्धिरियं पुत्रार्थमागता ॥ १३ ॥ ततः प्रीतो भवद्राजा श्रुत्वा तु द्विजभाषितं ॥ अमात्यान् ब्रवीद्राजा हर्षेण दंशु भा
क्षरं ॥ १४ ॥ गुरुणां वचनाच्छीघ्रं संभाराः संभ्रियंतु मे ॥ समर्थाधिष्ठितश्चाश्वः सोपाध्यायो विमुच्यतां ॥ १५ ॥ सरध्वाश्चोत्तरेतीरे यज्ञ
भूमिर्विधीयतां ॥ शान्तयश्चाभिवर्धंतां यथा कल्पं यथा विधि ॥ १६ ॥ शक्यः कर्तुमयं यज्ञः सर्वेणापि महीक्षिता ॥ नापराधो भवेत्कष्टो य
द्यस्मिन् क्रतुसत्तमे ॥ १७ ॥ छिद्रं हि मृगयंत्येते विद्वांसो ब्रह्मराक्षसाः ॥ विधिहीनस्य यज्ञस्य सद्यः कर्ता विनश्यति ॥ १८ ॥

ऋष्यशृंगः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ धार्मिकी प्रजासंरक्षणरूपधर्मप्रयोजना ॥ १३ ॥ १४ ॥ संभ्रियंतु संपाद्यंतां ॥ गुरुणामित्यादयो व्याख्यातप्रायाः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

वा० कां०

॥ ३२ ॥